

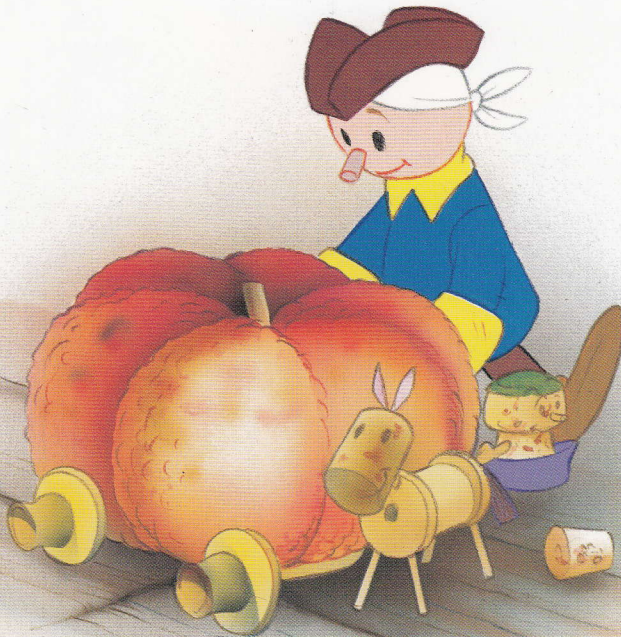
Libris .RO

Respect pentru o

BASMELE COPILĂRIEI

Cenușăreasa

Ilustrații de VAN GOOL

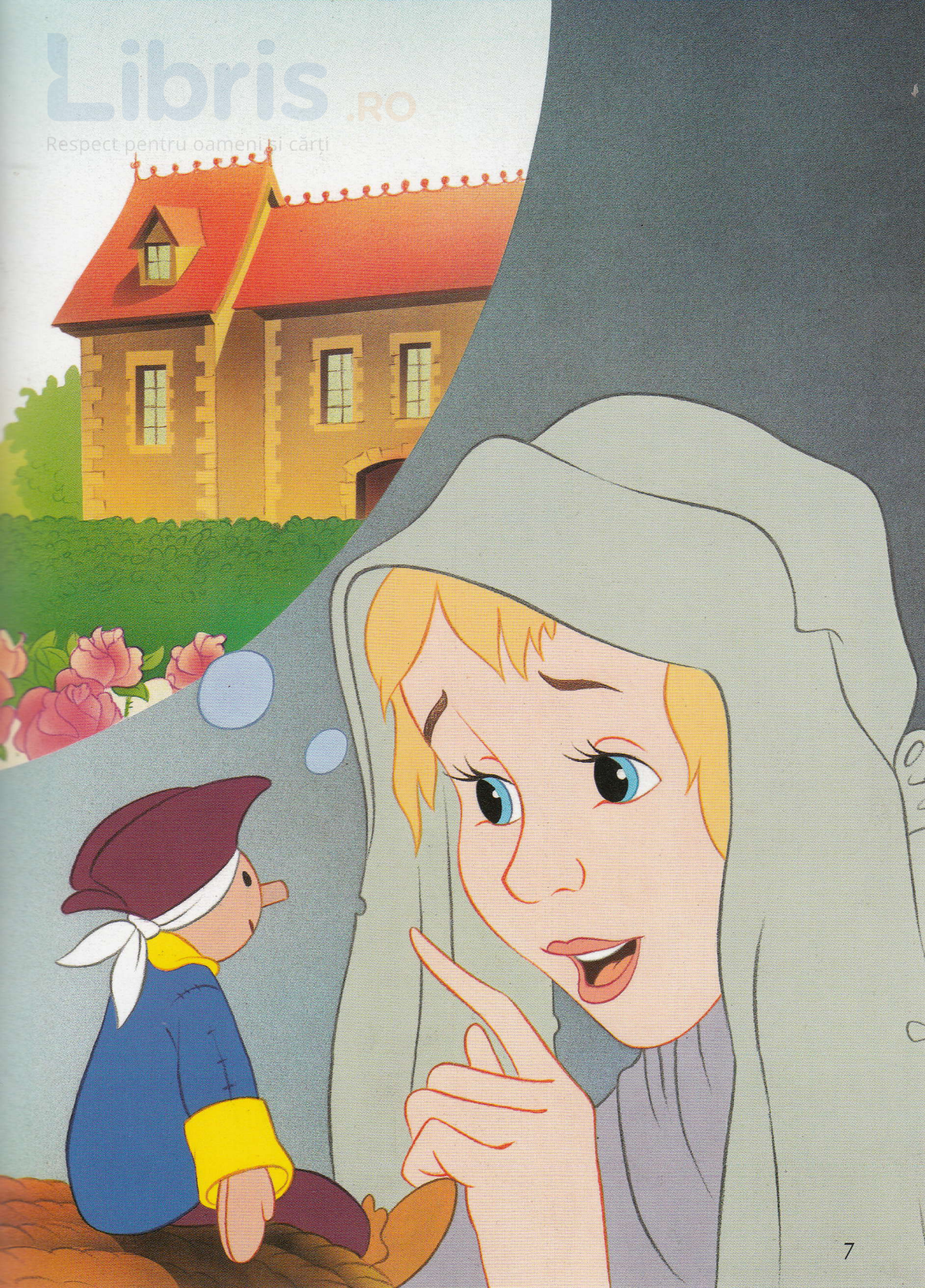

libris

A fost odată ca niciodată o tânără blândă și bună. Deseori, când nu avea cu cine vorbi, le împărțea păpușilor ei toate necazurile:

– Acum ascultă-mă cu atenție și-ți voi spune povestea mea! i-a zis ea celei mai mari dintre păpuși. Când eram foarte mică, locuiam cu tata și cu mama, care mă iubeau foarte mult. Dar într-o zi mama s-a îmbolnăvit și a murit pe neașteptate. După mult timp, tata s-a recăsătorit cu o femeie care avea două fiice.

Păpușa cunoștea restul poveștii. A mai trecut un an și tatăl fetei a murit și el. Mama vitregă ținea mai mult la fiicele ei, care erau răutăcioase și geloase pe frumusețea surorii lor. Au obligat-o să facă toate treburile casei, iar ea își petrecea zilele gătind, făcând curățenie și slujindu-le pe cele două surori ale sale. Pentru că de multe ori trebuia să lucreze în cenușă, făcând focul în șeminee și în sobe, surorile ei cele haine au poreclit-o Cenușăreasa.

Cenușăreasa trudea din greu din zori și până-n noapte. Uneori fredona câte un cântecel în timp ce muncea, iar surorile ei rele, geloase până și pe faptul că ar putea avea câteva clipe de fericire, îi dădeau și mai multă treabă de făcut.

– Cenușăreaso, nu uita să-mi cârpești rochița cea albastră! s-a răstit la ea cea mai mare dintre surori.

– Iar mie coase-mi gulerul de dantelă la rochia cea roz, i-a cerut și cealaltă.

– Ei bine, azi nu vom mai avea timp să ne plimbăm, i-a spus, suspinând, Cenușăreasa păpușii ei.

